

EL DEMÓCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 15 cts.

Saldrá los domingos

Trimestre, 1'50 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle Clavé, 25 : Imprenta

Anuncios a precios convencionales
No se devuelven los originales

L'agregació del Lladoner

Malgrat la ridícula oposició del senador regionalista En Lluís Duràn i Ventosa, el Senat va aprovar, en la sessió del prop passat dijous, el dictàmen relatiu a l'agregació del "Lladoner" al Municipi de Granollers.

Ens felicitem de que en aital assumpte totes les minories, a excepció de la nacionalista, hagin apoïat les justes aspiracions de Granollers; havent de singularitzar la actitud de la minoria albista, que no va prestar-se a combinació de cap classe, malgrat fos per a donar un BOBÓ als amics d'en Santiago de Riba amb un senzill aplaçament.

Rebi l'infadigable diputat a Corts En Francisco Torras, la més coral felicitació.

Els regionalistes i l'agregació

En llegir «Gent d'Ara» i veure, en son penúltim nombre, que tractava del projecte d'agrupació del Lladoner al nostre Municipi, des de les columnes reservades a «Vallesanes» i en una correspondència de Les Franqueses, vàrem sentir la impressió de que en assumpte d'aital transcendència per a la vida de nostra ciutat, ens acompanyaria inclús la opinió de nostres adversaris, car no era un plet de caràcter polític el que es debatia a les Corts d'Espanya, mercès a la iniciativa del digne diputat pel districte, sinó una necessitat verament sentida i de bon nombre d'anys ansiada per tots els granollerins.

Emperò havem hagut de rectificar, després de llegir el *tondo* del passat diumenge, per a convèncer'ns que els quatre mal aconsellats que segueixen la política del regionalista senyor de Riba no els mou altre ob-

jecte que el de combatre l'actuació del diputat Sr. Torras, malgrat sia aquesta d'un remarcable benefici per als interessos de la ciutat, com del districte.

Es d'una candidesa infantil, voler suposar que la proposició de llei presentada a les Corts per En Francisco Torras en el mes de març de l'any 1921 i reproduïda enguany; acceptada per la Comissió de Governació, i posada a discussió en el Congrés, va passar desapercebuda, degut a conxorxes amb els polítics de Madrid; car nosaltres podem demostrar que els senyors Cambó, Ventosa, Rusiñol, Rahola i Aunós en tenien esment; que els diputats senyors Ventosa i Rahola, en quant llegiren l'ordre del dia, varen anunciar que demanarien la paraula per a tractar de l'agregació, i finalment que en la sessió en la qual va ésser aprovat el projecte de llei, ocupaven els escons regionalistes els senyors Cambó, Rusiñol i Umbert.

Havem de suposar, doncs, que el vot favorable emès pels homes de

la Lliga, implica el regoneixement de la justícia que entranya la susdita agregació.

L'agregació procedeix — diu la llei municipal — «Cuando por ensanche y desarrollo de edificación se confundan las casas de los pueblos y no sea fácil determinar sus verdaderos límites». I que la indeterminació existeix, ho saben fins els que fan «Gent d'Ara». D'altra part, no és fàcil que s'avinguessin voluntariament a l'agregació els interessats en un comerç que sols te vida pel seu tràfec clandestí. Per això la llei municipal, preveient el cas en que l'egoisme sobrepugi els interesos generals, senyala la promulgació de una llei.

Els regionalistes han volgut fer d'aquest cas una plataforma política, aixecant, amb l'apoi d'en Santiago Riba, el poble de Les Franqueses en contra d'en Francisco Torras; emperò nosaltres, que ens preciem de conèixer el tarannà, l'esperit dels pobles, no podem menys de somriure, encoratjant a l'amic Torras perquè continui la seva tasca, de singular benefici per al districte, quina representació tant dignament ostenta.

Catalanitat?...

Al meu inoblidable amic
IVON, de «Gent d'ara»

Parlem-ne d'això de la catalanitat.

Després del fracàs dels actes del dissabte i diumenge, celebrats per la gent lliguera, cal parlar-ne ben desapassionadament i en el sentit estricte de la paraula de ço que significa catalanitat a la nostra regió.

Per a donar més força als nostres raonaments, ens limitarem a fer-ne un petit examen, sense moure'ns de Barcelona, puix en el restant de Catalunya seria ben migrada l'acció que podríem trobar-hi d'aquest sentiment «patriòtic».

Hem de començar dient que la capital de